

Nincs már Balaton

Írta: Szép Ernő

Nem a Balaton taváról van szó, oh nem: nem lopták el az éjszaka, se fel nem szitta hirtelen a Nap, egy liter abból a mi gyönyörű magyar tengerünkől nem hiányzik.

Hanem tegnap a villamoson a Kossuth Lajos-utca felé igyekezvén, kinéztem az ablakon, bal-felé; mit látok vagyis mit nem látok a Szentkirály-utca sarkán: a Balaton-kávéházat nem látom. Valami textiltolt került a helyére. Se nem hallottam senkitől, se nem olvastam, hogy a Balaton-kávéházat is becsukták. Becsukták bizony mindörökre.

Hányan vagytok még itt, uraim, akik negyven vagy még több esztendeje a Balaton-ba jártatok, akik most egy sóhajjal áldoztok a nevezetés kávéház emlékének?

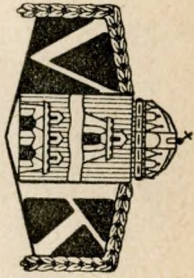
Abban a régi világban az ellenzéki képviselők, meg az ellenzéki szerkesztők kávéháza volt a Balaton. Kaas Ivornak, a tekintélyes negyvennyolcas honatyának saját asztala volt a Balatonban; ő késő este tért be a kávéházba, s minékután eloszlottak a hívek, akik körülültek, az öreg báró nekifogott a vezércikknek, amelyet a B. H.-ba írt másnapra. A nagy obstrukciók heteiben (Széll Kálmán uralkodása alatt) sokszor reggelig tanakodtak itt a baloldaliak, nem felejttem el a vörös Pichler Győzöt, olyan szenvedélyesen perorált a Balatonban is mindig.

Érdekes, hogy itt tartott asztalt Lipcsey Ádám bácsi is, aki a kormánypárti Borsszem Jankót szerkesztette. Azért járt a Balatonba, mert közel lakott, a Sándor-utcában. Oda kellett hordanom a Balatonba hozzá azokat a rigmusokat, amelyeket a Borsszem Jankónak írtam. Nagy test volt Lipcsey Ádám bácsi, csuda vidám ember; nem lehetett a billiárd csattanásait hallani, ha fel-felkacagott az asztalánál folyó tréfálkozás közben. Annál az asztalnál ismertem meg Farkas Imrét is, a poétát, aki már országos név volt; de rajta kívül még más, kevésbé ismert betű-

vetőkön kívül oda kápatott Lipcsey Ádám bácsi például egy Kekusnak nevezett rettentő sovány kis alakot, aki politikai riporter lett volna (s ő volt állítólag a legszemtelenebb fráter Pesten), de már elmaradt volt a lapoktól, mert minden idejét a kártyának szentelte. Egyszer az esett meg vele, ott a Balatonban, hogy egy téli éjszaka, mikor az utolsó fillérért is elnyerték, a cipőjét tette föl egy utolsó játszámára; azt is elvesztette, harisnyában ügetett reggel a fagyos járdán a szállására. És oda ültetgette az asztalhoz Lipcsey Ádám bácsi a híres Laki-bakics Jánost, aki nagybüszkén mesélgette nekünk, mivel tréfálta meg megint a rendőrséget. És még egy rendhagyó balatoni vendéggel szeretett Lipcsey Ádám bácsi elenyelegni, azt Taszinak hitték, ősjogász volt, az egyetem helyett a löversenyt látogatta; mindig ferencjós-kában járt, lépést se tett fehér gamásni nélkül és a szeméről le nem ment a monokli.

Grófnál is arisztokratább vendége volt a Balatonnak Ambrus Zoltán, a tisztelt író; éjjel után jött mindig, írómappát, tollat, tintát készítettek oda az asztalára, s magasra raktak két széket külföldi lapokkal. A feketéje után vagy két órát a lapjaiban búvárkodott az író, azután békés fröccs mellett elkezdte írni a regényfolytatást. Csak reggel felé volt szabad az Ambrus Zoltán asztalához elzarándokolni. Molnár Ferencnek köszönhetem, hogy magam is lecsücsülhettem ahhoz a szent asztalhoz. (Előző éjszaka engedélyt kaptam Molnár, hogy bemutathasson.) Eltelt egy jó esztendő, míg az Ambrus Zoltán asztalánál a számat ki mertem nyitni.

Nem illenék elfelejteni Tihanyi urat, a kávést; Ambrus Zoltán után ő maga volt a legelőkelőbb jelenség a Balatonban. Kellemes ember volt, végtelenül figyelmes; úgy sétált zsaketesen, lakkipősen makulátlan tisztán mindig a szép kávéházában az asztalokhoz, mint egy grandseigneur, aki a vendégeit fogadja. Az ő fia volt az a tehetséges siketnéma piktör, Tihanyi Lajos, aki most egyméhány esztendeje halt meg Párisban.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Szép Ernő

Cím:

Nincs már Balaton

Forrás:

Esti. 1948. máj. 9.

Helyezés

Személy

Idő

Hely

Tárgy

Osztályozás

640.24
"Balaton" Várnai
"1948"